

favne Midler til at tilstaae Huusly i den Udstrækning, som hidtil har været Tilfældet. Med Hensyn til de enkelte Charger, som eksempelvis ere blevne fremhævede af den ærede Taler, maa jeg tillade mig at henvende Opmærksomheden paa, at i den saakaldte første Klasse i Søetaten er den største Deel af de Mænd, som tidligere have været indbefattede under Pensionsreglementet af 1842, at betragte som Embedsmænd; de ere saaledes, uagtet de ikke der findes opførte, gaaede over til at pensioneres efter Pensionsloven af 5te Jan. d. A., og altsaa stillede under de samme Vilkaar, som Statens øvrige Embedsmænd, dog saaledes, at man har sikret dem den Fordeel, at de, forsaavidt deres Pension maatte, efter de tidligere Regler, være blevet større end efter de nugældende, fremdeles kunne have Afgang til hin højere Pension. Medens de fleste Mænd i denne Klasse, som kunne anses for Embedsmænd, paa den Maade ere gaaede over til at pensioneres efter Loven af 5te Jan. d. A., er der 3 Charger, som ere blevne tilbage, og deriblandt netop den Charge, benævnt Assistenten ved Fabrikfriveriet, hvis Gage er anført at være 543 Rbd.; jeg veed ikke, hvorvidt det er det samme Tal, den ærede Taler har fremhævet, men jeg maa tillade mig at gøre opmærksom paa, at der ved Ansættelsen af Priserne paa de Naturalleverancer, som tilstaaes Holmens Folk, meget let kan indtræde en Forskjel af nogle Rigsdaler; men, enten man tager det ene eller det andet Tal og lægger det til Grund for Beregningen, er Forskjellen dog ikke af den Betydning, at den kan komme i nogen væsentlig Betragtning. Hine 3 Charger, og blandt dem altsaa ogsaa Assistenten ved Fabrikfriveriet, ville findes udtrykkeligt ommeldte i Lovforslagets § 2, hvor det hedder: „nærværende Lov bør iøvrigt være uden Indflydelse paa Afgjørelsen af, om de Mænd, der for Tiden ere ansatte som Regnskabsførere ved Tommermaterialet, som Assistent ved Fabrikfriveriet og som Constructionsassistent under Søetaten, ere pensionsberettigede efter Loven af 5te Januar d. A.“ Anerkjendes disse Mænd som Embedsmænd, hvorom Tvivl har reist sig, men hvorved Marinebestyrelsen har gjort alt Sit til at bevise, at de virkelig ere

Embedsmænd, ville de gaae over til at pensioneres i Overensstemmelse med den almindelige Pensionslov.

Hvad angaaer de øvrige Classer, altsaa de egentlige saakaldte Underclasser, da har jeg begyndt med at erklære, at disse Classers Stilling vistnok ikke er bleven heldigere efter nærværende Lov, hvorfor der ogsaa er taget det Forbehold, som findes i Slutningen af den tidligere § 41, nu § 45, hvor det hedder: „endvidere beholde ogsaa de Personer af Søetaten, der for Tiden have Afgang til Pension efter de ved den kongelige Resolution af 27de December 1842 givne Bestemmelser, den erhvervede Afgang til at blive pensionerede derefter, naar de ved denne Lovs Udgivelse have tjent i 20 Aar“. Alle de Mænd i disse Classer, som have tjent i 20 Aar, ville altsaa blive pensionerede efter Bestemmelserne af 1842, og vedblive altsaa at være i den fulde Besiddelse af den Fordeel, som hidtil har været tilfaldt dem. Der er imidlertid et Punkt, som man ikke maa lade ude af Betragtningen, i det Tilblik, man vil sammenligne disse to Reglementers Bestemmelser; det er nemlig en Fordeel, nærværende Lov tilstaaer fremfor Resolutionen af 1842, at medens denne bestemte, at Pension først gaves efter 25 Aars Tjeneste, siger nærværende Lov, at enhver af Underclasserne efter 20 Aars Tjeneste skal være pensionsberettiget, altsaa 5 Aar tidligere end forhen. Tidligere blev der vel, ikke ifølge Lovgivningen, men ad andre Veie, sikret de Folk, som havde tjent i 20 Aar, en saakaldt Pengepension, men denne Pengepension var i den Grad ubetydelig, at de Folk, som nød denne Understøttelse, vare i den ynkeligste Stilling, og i Almindelighed maatte søge Hjælp andetsteds; denne Pengepension var nemlig i flere Tilfælde kun 9 Mark om Maaneden eller 18 a 24 Rbd. om Aaret. Altsaa i den Henseende blive Underclasserne ved nærværende Lov stillede gunstigere end forhen. Maximum af Pensionen indtræder derhos nu efter det 40de Tjenesteaar, og er ikke saa afvigende fra, hvad der tidligere var fastsat som Maximum, som efter hvad den ærede Taler har anført. Der turde være Spørgsmaal om den Maade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand har beregnet